

Lubelski Urząd Wojewódzki

w Lublinie

ul. Spokojna 4, 20-914 Lublin

znak sprawy: GN-III.7541.3.3.2024

Odpowiedź na zawiadomienie

Działając w imieniu własnym, w związku z zawiadomieniem Organu o możliwości wypowiedzenia się co do zgromadzonego w sprawie materiału z dnia 29 lutego 2024 r., podnoszę co następuje.

Działając w imieniu własnym, **uprzejmię wnoszę o:**

- skierowanie pisma do Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku, o udzielenie informacji czy w przedmiotowym zakresie Urząd uwzględnia wnioski o rekompensaty oraz w jaki sposób ustala termin przedawnienia, jak również o ile Podlaski Urząd Wojewódzki dysponuje opinią prawną w przedmiotowym zakresie to o jej przekazanie.

Z uzyskanych informacji wynika, iż Podlaski Urząd Wojewódzki uwzględnia wszystkie wnioski (spełniające warunki formalne) o wypłatę rekompensat za dalsze okresy, a po uwolnieniu puli pomocy de minimis. Co więcej **przedsiębiorcy z województwa podlaskiego już otrzymali nie tylko decyzje ale również wypłaty.**

Tym samym zachodzi konieczność uzyskania informacji w tym zakresie tj. czy urząd uwzględnia takie wnioski, w jaki sposób ustala termin przedawnienia oraz czy dysponuje opinią prawną, którą stosuje w przedmiotowym stanie.

Powyższe jest uzasadnione w celu zgromadzenia całości niezbędnego materiału dowodowego w sprawie, a w konsekwencji wnoszę jak na wstępie.

Wiedzą powszechną i znaną Organowi z urzędu winny być przepisy prawa dotyczące przedmiotowej sprawy. I tak przepisy ustawy o rekompensacie w zw. z przepisami ustawy o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela statuują, że przyznanie rekompensat odbywa się na zasadach tzw. pomocy de minimis. Tym samym każdy podmiot ubiegający się o przyznanie rekompensaty ma określoną przez prawo pulę środków, które mogą być „wypełnione” przez rekompensaty.

W związku z tym, iż wcześniej otrzymane rekompensaty wypełniły w całości pomoc de minimis, o którą mogłam się starać, nie mogłam złożyć kolejnego wniosku o przyznanie rekompensaty za dalsze okresy do czasu „uwolnienia” puli środków z pomocy de minimis.

Mając na uwadze powyższe okoliczności stwierdzić należy, że działanie Państwa, niezależne od podmiotu ubiegającego się o przyznanie rekompensaty spowodowało, że przez wiele miesięcy byłam pozbawiona możliwości prowadzenia działalności gospodarczej tu: wprowadzenie stanu wyjątkowego i czasowego zakazu przebywania. Następnie rekompensaty były przyznawane na podstawie uchwalonego przez Państwo prawa. Tym samym nie mogłam złożyć wniosku o przyznanie mi rekompensaty za dalsze okresy, po tym jak wcześniejsze rekompensaty wypełniły pulę pomocy de minimis do czasu ich uwolnienia.

Ponownie podkreślić należy, że doszło zatem do wstrzymania biegu okresu przedawnienia, albowiem z powodu siły wyższej jako uprawniona nie mogłam ich dochodzić przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw danego rodzaju, tu: Wojewodą.

Przeciwnie podejście Organu prowadzi do ponownego pokrzywdzenia przedsiębiorców. Przecież odmowa przyznania rekompensat, za okres, w którym z uwagi na przyjęte ustawodawstwo przez Państwo, przedsiębiorca nie mógł ich złożyć, jest przynajmniej niezgodne z zasadami współżycia społecznego lub celowym działaniem Państwa, aby ograniczyć wypłatę należnych przedsiębiorcom rekompensat.

Konkludując bezspornym jest, że wniosek został złożony po upływie roku od pierwszego dnia terminu, w którym było możliwe jego złożenie. Przy czym Organ w ogóle nie zbadał okoliczności sprawy i nie ustalił, czy faktycznie w pierwszym dniu terminu mogłam złożyć taki wniosek i czy z przyczyn leżących po mojej stronie tego nie uczyniłam. Zatem zostały naruszone przepisy postępowania administracyjnego dotyczące postępowania dowodowego.

